

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er jo et problem, når man som hr. Bent Hindrup Andersen har en færdigskrevet tale med, for hvis man havde hørt efter mit indlæg, redegjorde jeg netop for, hvordan vi her i Danmark kan slippe for det, hr. Bent Hindrup Andersen kalder svindel, selv om jeg ikke ville bruge netop det udtryk.

Det giver ikke nogen problemer at tage dåser fra andre lande ind i Danmark for at indløse panten. Maskinerne kan indstilles til at aflæse dåserne, så der kun udbetales pant for dansk-omsættelige dåser, altså dåser med dansk pant. Andre dåser modtages og går retur, men de udløser ikke pant. Det kan altså lade sig gøre, hvis man ønsker det, og det er klart, at med de summer, vi taler om, vil både detailhandelen og Bryggeriforeningen være interesseret i at sætte stregekodelæsere i maskinerne, så man forhindrer udbetaling af fejl pant.

Hr. Bent Hindrup Andersen var også inde på, at hvis man nu forestillede sig, at dåserne blev tilladt, ville øl og mineralvand på dåser blive meget dyrere end øl og mineralvand på flasker. Jamen det er jo netop et godt argument for at give tilladelse til det, for hvis hr. Bent Hindrup Andersen får ret, vil det betyde, at forbrugerne vil fravælge dåserne og fortsat vælge at købe øl og mineralvand på flasker. Og så er der jo ikke noget problem.

Det, det hele handler om, afspejler sig tydeligt i hr. Bent Hindrup Andersens synspunkter og Fremskridtspartiets synspunkter: Vi ønsker at holde de forbrugere og give forbrugerne valgmuligheder, hvorimod hr. Bent Hindrup Andersen ønsker at sidde herinde som ophøjet politiker og sige: Jeg ved, hvad der er bedst for 5,2 millioner forbrugere. Vi har faktisk tillid til, at forbrugerne godt selv kan finde ud af tingene, og hvis det viser sig, at produkterne er for dyre, bliver de fravalgt af forbrugerne. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil godt sige til hr. Kim Behnke, at jeg rejste spørgsmålet om merprisen, fordi jeg synes, det er for dårligt, at der i TV-Avisen ikke blev spurgt, hvad prisen ville blive for en dåseøl, og om forbrugerne ville betale den pris. Det var en kritik af den måde, man behandlede spørgsmålet på, og derudover synes jeg, det er et ekstra argument for ikke at indføre dåser. Jeg synes

ikke, emballage skal være dyrere end højst nødvendigt.

Der var noget, jeg ikke nåede at omtale før, og det er de rent sundhedsmæssige aspekter ved forskellige emballagetyper. Jeg vil godt spørge ministeren, om der er foretaget en vurdering af de sundhedsmæssige aspekter ved forskellige emballagetyper. Jeg tænker her på migration – altså overførsel af kemikalier, tungmetaller og andre ting fra emballagen til drikkevaren. Hvorledes er forholdet mellem flasker og dåser, når vi nu skal have et fuldendt billede af miljøforholdene?

Afslutningsvis vil jeg sige, at det ikke kan være rigtigt, at en multinational dåsefabrikant og EU skal diktere den danske miljøpolitik. Fra Enhedslistens side vil vi opfordre miljø- og energiministeren til at stå fast på sit forbud, for miljømæssigt er det det eneste rigtige. Og når det er sagt, vil jeg opfordre ministeren til at gøre det nuværende returflaskesystem endnu bedre. Det kan ske ved at reducere antallet af flasketyper, gennemføre et retursystem for vinflasker, indsamle kapsler eller ændre proppsystemet. Alle disse ting ville være med til at styrke flaskerne i sammenligning med dåserne, når det drejer sig om miljøet.

Jeg er helt enig i ministerens betragtninger om, at det er utroligt, at EU bruger så mange kræfter på at ødelægge et velfungerende retursystem, samtidig med at de egentlige miljøproblemer hober sig op, og det samme kan siges om Venstres og de øvrige borgerlige partiers indsats i denne sag. Miljø- og energiministeren har en rigtig god sag i modsætning til EU og Venstre.

Sonja Albrink (CD):

Som det allerede har været nævnt i flere af indlæggene i dag, har Danmark et af de bedste returflaskesystemer i hele verden, og vi skal selvfølgelig gøre alt, hvad der er muligt, for at opretholde en returordning for emballage til øl og sodavand, som giver så få problemer for naturen og det øvrige miljø som overhovedet muligt.

Returflaskesystemet blev indført herhjemme i 1940'erne, hvor jeg ikke tror, der blev taget særlig meget hensyn til arbejdsmiljøet for ølkuske og butiksindehavere. Dengang blev der nok heller ikke spekuleret så meget på lokale problemer med opbevaring og på returflasker m.v.

Det er i hvert fald vigtigt, at vores system ikke virker som en teknisk handelshindring, og at vi ikke får nogle forvridninger i forbindelse med